

§. I. Vindicandus nunc insignis hic locus est à corrupte-
lis adversariorum veritatis, & quidem I. Socinianorum, seu mo-
dernorum Photinianorum, qui pessimè desudant hoc έξαγορά-
σεως divinæ Mysterium pervertere. Contendunt, I. Redempti-
onem à Christo factam non esse propriè dictam, meritoriam &
satisfactoriam, sed simplicem & metaphoricam. Urgent, redi-
mendi verbum in Scripturā plerumque & fermè semper meta-
phorice sumi, pro quavis liberatione, atque hinc inferunt, me-
taphoricam significationem obtinere debere etiam h. l. & quo-
ties Christo tribuitur. Ita Socinus de Servatore, Libro Im-
pietatis refertissimo, Part. II. cap. I. dicit: Verba ejus hæc
sunt: *Redimendi verbum non dicam aliquando, non etiam sæpe,*
sed plerumque & ferè semper, potissimum vero apud sacros scripto-
res metaphoricam prorsus significationem obtinere, adeò ut nihil a-
liud sit redimere, quam liberare aut asserere sibi, quamvis veri pre-
tii-vera solutio aliqua non interveniat. II. DEm redemisse po-
pulum Israeliticum è manu Pharaonis & ex servitute Ægyptiacâ
i. e. liberasse, nullo soluto pretio. Eadem ergò significatione
verbum istud accipi debere, cum Christus nos redemisse dicitur.
III. Christum ipsum dici redemptum à DEo Psalm. XXXI. 7. sed
sine pretio. IV. Mosen quoque vocati λυτρωτὴν, Redempto-
rem populi à Stephano, Actor. VII, 35. non vero redemisse Isra-
elitas sanguine & λύτρον, interposito. Mosen tamen ratione
Redemptionis Christi typum fuisse neminem ignorare. V.
Christum pro nobis ipsam legis execrationem non subiisse, quip-
pe quæ sit mors æterna, hanc autem Christum minimè sustinu-
isse, nec DEo Patri propriè loquendo execrabilem esse potuis-
se: Execrationis poenam, quam Christus subiit, sitam fuisse in
morte crucis, unde & Socinus Lib. II. de Servat. cap. I. & 8. κατά-
eg. vocat Crucem, Crellius Com. in h. l. pag. 456. Tom. I. Oper.
per execrabile mortis genus exponit. Et in Respons. ad lib.
Grotii de Satisfact. ad Cap. I. pag. 32. Tom. IV. Oper. inquit;
Execrationem, quam Christus voluntate DEi subiit, fuisse mortem
crucis, non mortem æternam. Execratio, inquit Socinus lib. II.
de Ser-